

radar

echo

nr 35

informatieblad Radar
Juli 2011

Eigen kracht cliënt versterken - Gulpener Bierbrouwerij is blij met cliënten van Radar - **Sigi Dellmann over gevoelige gedichten en de magie van oude platen** - Dion Bitter dient drie keer per week de mis - **Inge Hermans blikt terug op 40 jaar Radar**

Organisatie	03	Tevredenheidsonderzoek	13
Kennis maken met	04	Moeder - Zoon	14
Een cliënt vertelt...	06	Inge Hermans blikt terug op 40 jaar Radar	16
Vrijtijdsbesteding	08	Column	18
Kort nieuws & agenda	10	Werk in uitvoering	19
Vrijwilligers in de schijnwerper	12		

Beste lezers,

Het afgelopen jaar heeft Radar hard gewerkt aan de nieuwe organisatiestructuur en een goede manier van omgaan met elkaar. Recent is de vraag beantwoord op welke manier Radar de zorg voor cliënten wil vormgeven. Het versterken van de eigen kracht van cliënten én het netwerk rondom cliënten, vormen daarbij het uitgangspunt. Bestuurder Frans Wilms en senior beleidsmedewerker Wies Janssen, lichten de laatste stand van zaken toe.

Radar wil graag goede zorg leveren. Om dat te kunnen doen, is het van belang dat we weten wat cliënten en hun ouders/vertegenwoordigers van onze zorg vinden en waar wij kunnen verbeteren. Om de mening te peilen, houdt Radar voortaan jaarlijkse cliënt- en ouder/vertegenwoordigertevredenheidsonderzoek. De uitkomsten daarvan vormen straks de basis voor verbeteringen op voorziening-, eenheid en divisieniveau. In deze Echo meer over de achtergrond en aanpak.

Op 10 en 11 april vonden in Maastricht Heuvelland en Parkstad studiemiddagen plaats over de op stapel staande veranderingen in de activiteitencentra. Samen met medewerkers van de AC's in beide regio's is uitvoerig besproken waarom innovatie nodig is, op welke wijze we beter tegemoet kunnen komen aan de veranderende eisen van onze doelgroep en hoe we daar als medewerkers samen de schouders onder kunnen zetten. In deze Echo een korte terugblik op het hoe en waarom van deze sessies.

Echo bezocht een aantal cliënten. Hella van Dijk neemt als een van de eerste moeders deel aan het project Ouder & Kind in Kerkrade. In deze Echo leest u haar verhaal. Met Sigi Dellmann beleefden we een bijzondere muzikale avond en Dion Bitter vertelt waarom hij zo graag misdienaar is. Tevens namen we een kijkje in de expeditiehal van de Gulpener Bierbrouwerij waar, onder leiding van Jos Frencken, zes cliënten met veel inzet en enthousiasme werken.

Tot slot blikt collega Inge Hermans terug op 40 jaar Radar!

Wij wensen u veel leesplezier!

De redactie

Organisatie

Eigen kracht cliënt versterken

“De puzzelstukjes vallen langzaam maar zeker in elkaar,” zegt bestuurder Frans Wilms bedachtzaam. “De organisatiestructuur staat en we weten hoe we met elkaar willen omgaan. Recent is bovendien meer duidelijkheid ontstaan over de manier waarop we de zorg voor onze cliënten inhoudelijk willen vormgeven. Het versterken van de eigen kracht van cliënten én het netwerk rondom cliënten, vormen daarbij het uitgangspunt.”

“In 2010 hebben we twee vragen proberen te beantwoorden,” blikt Frans terug. “De eerste vraag luidde: hoe moeten we ons werk organiseren? Daarbij hebben we vooral goed gekeken hoe we invulling konden geven aan nabijheid en maatwerk. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in een nieuwe organisatiestructuur met de herinrichting van de organisatie in 32 eenheden, directere aansturing van de hoofden en het terugbrengen van de zorgplanbegeleider als begeleider C in de voorzieningen. De tweede vraag die we wilden beantwoorden was: hoe gaan we met elkaar om? Het antwoord op die vraag luidt: via co-regulatie. Co-regulatie wil zeggen dat we oprecht geïnteresseerd zijn in elkaar, dat we steeds met elkaar in gesprek gaan en echt luisteren naar wat die ander te zeggen heeft. Dat moet er toe leiden dat de leidinggevende uiteindelijk een weloverwogen besluit kan nemen.”

Eigen kracht

“Met de beantwoording van deze twee vragen, was echter nog niets gezegd over de zorginhoud,” stelt Wies Janssen, senior beleidsmedewerker, vast. “Hoe willen we - mede in het licht van huidige en toekomstige ontwikkelingen in de zorg - de zorg voor onze cliënten vormgeven? Wat willen wij voor onze cliënten betekenen? Als antwoord op die vragen, hebben we twee speerpunten gedefinieerd: we versterken de eigen kracht van onze cliënten én we versterken de kracht rondom cliënten. Deze twee speerpunten geven weliswaar duidelijk onze richting aan, maar de concrete invulling ervan gaan we na de zomer bespreken met deelraden ouders en cliënten, en natuurlijk ook met de medewerkers. Met ‘het versterken van de eigen kracht van cliënten’ en ‘het versterken van de kracht rondom de cliënten’ bouwen we voort op het vorig jaar vastgestelde Strategisch Kader waarin drie pijlers werden gedefinieerd: goede zorg, ondernemerschap en meer met minder. Goede zorg betekent voor ons dat de zorgvraag van de cliënt het uitgangspunt vormt voor de organisatie en invulling van onze zorg en ondersteuning. In onze visie is het straks niet meer: ‘u vraagt, wij zorgen’, maar veel meer: ‘Wie ben je, wat kun je en waarin kunnen wij je versterken?’ Ondernemerschap houdt in dat we

ondernemend en pro-actief zijn, in staat om de eigen kracht van de cliënt te herkennen en te stimuleren. Onder meer met minder verstaan we enerzijds dat we met minder financiële middelen meer zorg moeten realiseren. Dat willen we bereiken door de omgeving van de cliënt effectief in te zetten. Wat wij willen is dat we - samen met het netwerk en natuurlijk met ketenpartners - de eigen kracht vinden en bevestigen, zodanig dat er nieuwe dingen ontstaan. De cliënt heeft mogelijkheden, die identificeren wij, die geven wij de ruimte en daar sluiten wij met onze zorg op aan. Overigens heeft dit ook intern consequenties, want het versterken van de eigen kracht van cliënten begint met het versterken van de eigen kracht van onze medewerkers; hen inspireren en motiveren om het beste van zichzelf te geven in het contact met de cliënt.”

Schitteren op eigen niveau

‘Het versterken van de eigen kracht, komt voor een deel neer op waarderen wat er al is,’ vindt Frans. “Kijk eens wat onze cliënten presteren, wat ze - elk op hun eigen niveau - nu al uit zichzelf weten te halen. Voor de een is dat een cd maken, voor de ander een toneelvoorstelling of schilderij, voor weer een ander koffie rondbrengen of gewoon aandacht hebben voor een ander. Iedereen kan schitteren op zijn eigen niveau en ontwikkelingsstapjes zetten, hoe klein soms ook.”

Veranderingen in regelgeving

“Het versterken van de eigen kracht van de cliënt en van het netwerk rondom de cliënt, sluit naadloos aan bij de veranderingen in de regelgeving,’ aldus Wies. “Want hoe we het ook wenden of keren, er komen minder middelen beschikbaar. Vanaf 2014 staan grote veranderingen in de AWBZ op stapel. De functie begeleiding wordt geschrapt en gaat straks over naar de WMO die door de gemeenten wordt uitgevoerd. Cliënten kunnen aan de WMO geen rechten ontlenen, een deel van de zorg zal door de cliënt zelf en door zijn netwerk moeten worden ingevuld. Ook hier komt het dus neer op het benutten van de eigen kracht en die van het netwerk.” De overheveling van de functie begeleiding naar de WMO stelt Radar voor een uitdaging. “Maar een die we met optimisme tegemoet zien,” zegt Frans. “Wij beschikken over veel kennis en expertise en hebben een stevige ervaring in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking. Daarom zitten we nu al met de gemeenten om de tafel om te kijken op welke manier we onze capaciteiten straks zo effectief mogelijk kunnen inzetten voor de WMO. Dat we daarbij maximaal gebruik zullen moeten maken van de eigen kracht van cliënten, van hun netwerk én van de eigen kracht en professionaliteit van onze medewerkers, daarover bestaat geen enkele twijfel.”

Kennismaken met...

Gulpener Bierbrouwerij is blij met cliënten van Radar

Ze hebben zich praktisch onmisbaar gemaakt in de expeditie van de Gulpener Bierbrouwerij. Drie dagen per week werken zes cliënten van Radar met enthousiaste inzet in de grote hal waar het bier in kratten en vaten staat opgestapeld. Alle activiteiten die niet machinaal kunnen worden gedaan, pakken ze op. Kratten slepen, vaten sjouwen, bierflessen omzetten, kratten schoonmaken, noem maar op. Begeleider Jos Frencken én de cliënten zijn graag bereid te vertellen hoe ze het hier vinden.

De werkzaamheden bij de Gulpener Bierbrouwerij startten zo'n 6 jaar geleden. Begeleider Jos Frencken: "We zijn begonnen met één dag per week, maar dat werden er al snel twee en al geruime tijd zijn het er drie. Dat geeft wel aan dat de brouwerij tevreden over ons is. Die waardering wordt overigens ook uitgesproken. De sfeer is erg goed. We maken er met z'n allen iets van. Er wordt hard gewerkt en is er ook tijd voor ontspanning. Soms halen we een vlaai of vis op de markt, dat moet ook kunnen." Nancy bevestigt dit: "Ik vind het leuk hier. Er is veel structuur en dat is voor mij erg belangrijk. Het is duidelijk wat we moeten doen. Eén van mijn taken is het aftellen van reclamefolders voor de distributie. Dan ga ik boven apart zitten en maak stapeltjes van 25. Het is wel fijn om soms iets alleen te mogen doen. Ik werk af en toe ook wel eens in de bottelarij om stickers op verpakkingen te plakken. Daar ben ik goed in en dat kan ik heel snel."

Prima sfeer

Hoofd expeditie Jo Biermans is tevreden over het werk van de cliënten van Radar. "Wij geven graag inhoud aan het begrip maatschappelijk verantwoord ondernemen. Met deze groep is dat heel gemakkelijk. Ze werken hard en met enthousiasme. We hebben duidelijke afspraken over wat er moet gebeuren. In het begin was het lastig

om op tijd te beginnen, maar sinds de cliënten zelf, met sponsoring van de Gulpener, een busje hebben aangeschaft, is dat probleem uit de wereld geholpen. Jos haalt de cliënten op en brengt ze weer naar huis. In de onderlinge communicatie gaat het prima, ook met de rest van de medewerkers. Wij leggen de opdrachten neer bij Jos of één van zijn collega's, die stuurt vervolgens de cliënten aan. Natuurlijk is er ook veel persoonlijk contact. Er worden grappen gemaakt. We waarderen wat ze doen. Ik vind dat de hele groep erg betrokken is bij het werk. Een voorbeeld: laatst kwam Nancy bij me met een bonnetje van € 1,70. Ze had zelf elastiekjes gekocht om de reclamefolders mee te bundelen, die waren hier namelijk op. Dat is toch geweldig." Medewerker expeditie John Niks heeft veel contact met de cliënten. Hij zorgt er elke dag voor dat de spullen klaar staan, zodat er direct gestart kan worden. "De sfeer is hartstikke goed. We halen natuurlijk wel eens een grap uit. Zo hebben we een keer de klok een uur vooruit gezet en net toen iedereen met de jas aan klaar stond om naar huis te gaan, weer terug gezet. Dat konden ze wel waarderen. Zelf zijn ze ook wel in voor een lolletje, maar ze weten heel goed wanneer het tijd is om te stoppen. Ik heb de indruk dat de groep zich erg thuis voelt. Als ik kijk naar Patrick, die zei vroeger geen woord en begint steeds meer los te komen."

Tijd gaat sneller

Carlo Smeets werkt heel graag bij de brouwerij. "Het bevalt me hier beter dan bij Aksion. Je moet je meer inspannen, dat vind ik leuk, dan gaat de tijd sneller en is de dag zo voorbij." Frenk Epping beaamt dit: "Je verveelt je geen moment. Ik ben hier goed op mijn plaats. Het is druk en dan kom ik niet op gekke gedachten." Kevin de Beus ziet dit werk als een opstapje naar betaald werk. "We kunnen hier onszelf zijn. We moeten wel hard werken, maar er is geen druk."

Veel vrijheid

"Elke cliënt heeft zo zijn eigen kwaliteiten," benadrukt Jos. "Daar houden we rekening mee. De brouwerij snapt dat ook. Als we de opdrachten binnen krijgen, vraag ik eerst wat er die dag echt af moet. Voor de rest kunnen we het zelf bepalen. Dat geeft een stuk vrijheid dat je nodig hebt om het werk met deze groep goed te doen. Al met al verzetten we bergen werk, en daar zijn we best trots op."

Een cliënt vertelt...

Sigi Dellmann over gevoelige gedichten en de magie van oude platen

Sigi (voluit Sigmund) Dellmann is geboren en getogen in de Kakert in Landgraaf. Tegenwoordig woont hij - samen met zijn vriendin Katja - aan de Ruitersstraat in Landgraaf. Echo blikt met Sigi terug op zijn jeugdijaren en praat over zijn leven nu.

“Ik heb een mooie jeugd gehad,” vindt Sigi. “Mijn vader was mijnwerker en mijn moeder huisvrouw. Ik heb ook nog een zus, Marlene, die 15 jaar ouder is. Het was vroeger gezellig thuis.” Als gevolg van de mazelen, liep Sigi een hersenbeschadiging op. Reden dat hij op de lagere school niet zo goed mee kon en in de 2e klas werd overgeplaatst naar de Heerlense Pastoor van Agtschool, een LOM-school waar hij de rest van zijn lagere schooltijd heeft afgemaakt.

Mooie en moeilijke herinneringen

Na de basisschool volgde een internaat in het Brabantse Ossendrecht. “De gedachte was dat dit beter voor mij zou zijn omdat ik me hier beter zou kunnen concentreren op het leren. Dat was ook wel zo, maar het was ver van huis en ik had soms best wel heimwee. Het was af en toe moeilijk, maar ik bewaar er toch wel goede herinneringen aan. Het internaat was gevestigd in het oude klooster van Onze Lieve Vrouwe ter Duinen en lag midden in de natuur. Als je 's morgens wakker werd, hoorde je de vogels fluiten en had je de geur van bomen in je neus. Daar genoot ik wel van. Ik heb op deze school ook mijn Vormsel gedaan. Mijn ouders konden daar niet bij zijn, het was te ver. Maar 's avonds was het toch een beetje feest. We werden uit bed gehaald en mochten in de pyjama naar beneden voor koffie met een stuk vlaai.

In de tijd dat ik in Ossendrecht verbleef is helaas mijn vader gestorven. Hij had stoflongen als gevolg van het werken in de mijn. Op zondag was ik nog thuis geweest en op maandagavond was hij dood. Dinsdags was ik weer thuis. Dat was een hele vreemde gewaarwording. Een week voordat hij stierf was hij met mijn moeder op het kerkhof geweest en had de plek aangewezen waar hij begraven wilde worden. Ik denk dat hij een voorgevoel heeft gehad. Ik had een hele goede band met mijn vader en vond het verschrikkelijk dat hij er ineens niet meer was.

Ik ben vijf jaar in het internaat gebleven, van mijn 13e tot mijn 18e. Achteraf denk ik dat het goed voor me is geweest. Als ik terugkijk, heb ik het goed gedaan. Beter dan sommige jongens uit de buurt, daarvan zijn er een paar op het slechte pad gekomen. Dat was mij anders misschien ook wel overkomen.”

Gedichten helpen bij verwerken

Terug in Landgraaf, ging Sigi al snel werken bij de Licom, toen nog WPM geheten. “Daar heb ik sindsdien altijd gewerkt, en het bevalt nog steeds prima. Niet alleen het werk is goed, het mooie is dat ik er ook mijn vriendin Katja heb ontmoet, met wie ik al zeven jaar samenwoon. Het werk vergt wel elke morgen vroeg opstaan, want vijf dagen per week om zes uur 's morgens vertrek ik al naar mijn werk in Schinveld. Maar ik vind het niet erg, ik ben het vroege opstaan inmiddels wel gewend.”

Sigi heeft twee bijzondere hobby's. Hij schrijft mooie gevoelige gedichten en verzamelt oude 78-toerenplaten. Sigi: “Ik ben in 1976 begonnen met gedichten schrijven. Mijn grote inspirator is Toon Hermans. Gedichten helpen mij bij het verwerken van dingen. Ik heb bijvoorbeeld een gedicht geschreven toen mijn moeder is gestorven. Maar ook hele andere dingen kunnen een bron van inspiratie zijn. Zo zag ik een keer een programma op televisie over een meisje van 9 jaar. Zij had een erge longziekte, zat in een rolstoel en lag altijd aan de beademing. Dat beeld liet me niet meer los.

Ik heb er het volgende gedicht over geschreven:

*Ze was 9 jaar en lag al jaren aan de beademingsapparatuur
Zo ging het iedere dag, uur na uur
24 uur per dag in de rolstoel of in bed hoor je
de pomp op en neer gaan
Elk moment kan ze stikken en kan haar hartje stil komen te staan
Elke dag ging haar moeder met haar in de rolstoel naar buiten
Met pijn in het hart dat haar dochtertje elk moment
haar ogen kon sluiten
Iedere avond zei ze 'mama, wanneer is het lijden
van mij afgelopen, ik ben zo moe'
Gisteren deed ze in vrede haar oogjes voorgoed toe
Voor haar ouders is dit zwaar en doet dit verlies pijn
Maar voor haar moet de dood een verlossing zijn.*

Soms schrijf ik een hele tijd niet, maar dan begint het ineens weer te borrelen. Dan krijg ik een idee door iets wat ik zie, en dat werk ik dan uit. Nog een voorbeeld, bij mij op de parkeerplaats op het werk komen regelmatig kermismensen. Een van hen is een oude man, die een mapje met foto's bij zich draagt. Dat raakt mij dan, een heel leven in een mapje foto's! Ik heb er een gedicht over gemaakt en de volgende keer als ik 'm zie zal ik het hem geven. Het gedicht heet 'Een mapje vol herinneringen' en het gaat als volgt:

*Foto's uit tijden die snel vergingen
Beelden van die zware maar mooie tijd
Beelden van vriendschap en gemeenschappelijkheid
Foto's van je ouders en vrienden
Mensen die een warm plekje in je hart verdienden
Dat zijn al die foto's uit die tijden die snel vergingen
Alles in het mapje vol herinneringen*

Unieke platenverzameling

Sigi houdt ook veel van muziek. Als hobby verzamelt hij 78-toeren platen. Een prachtige verzameling wordt uitgesteld en een paar unieke exemplaren gespeeld. Zo luisteren we naar een opname uit 1906 (!) van Disque Pathé. Even later zingt Caruso een aria op een plaat van 1909. Op speciaal verzoek volgt het lied Ave Maria, uitgevoerd door Benjamino Gigli, een opname uit de jaren '40. “Ik denk dat ik in totaal wel zo'n 1200 platen heb, maar een groot deel van de verzameling ligt bij mijn zus. Ik hou van heel veel soorten muziek, maar wel het meeste van blues.” En om te bewijzen hoe mooi bluesmuziek kan zijn, volgt een live-opname van Johnny Otis uit 1957, het inderdaad prachtige nummer Romance in the Dark. “Ik ben van kleins af aan in muziek geïnteresseerd. Ik koop natuurlijk ook wel eens een cd, maar ik heb gewoon meer met deze opnamen. Ze zijn heel authentiek, puur, in mono opgenomen, dat is gewoon veel leuker! Het verzamelen is begin jaren '80 begonnen. Ik heb veel gevonden op rommelmarkten en zo, maar daar ben ik nu niet meer zo actief in. Ik ben wel trots op mijn uitgebreide verzameling, die is echt bijzonder en heel breed. Ik vind het leuk om er af en toe eens naar te luisteren, gelukkig vindt Katja dat ook.”

Vrijtijdsbesteding

Dion Bitter dient drie keer per week de mis

Dion Bitter is 16 jaar, woont in Landgraaf bij zijn moeder en gaat naar de Jan Baptistschool in Kerkrade. Hij gaat graag naar school. Rekenen, taal en ICT zijn favoriete vakken. Wat Dion later gaat doen, weet hij nog niet, maar dat het iets met zijn handen wordt, zoals houtbewerking, staat voor hem vast. Ook buiten schooltijd maakt hij zich graag nuttig. Zo is hij op maandag, woensdag én zaterdag misdienaar in de kerk van Schaesberg. Dion vertelt er met enthousiasme over.

"Ik wilde graag iets leuks doen in mijn vrije tijd. Ik vind het belangrijk om met andere mensen samen iets te doen. Vier jaar geleden heb ik nagedacht wat ik wilde en aan mijn moeder gevraagd of ik misdienaar mocht worden. Zij vond het een goed idee en heeft het met de pastoor besproken. Ik mocht meteen beginnen, de pastoor was er blij mee. Natuurlijk weet je in het begin niet meteen precies wat je moet doen, alles moet geleerd worden. Maar dat went snel. Nu moet ik opnieuw wennen, want omdat we verhuisd zijn van Waubach naar Landgraaf, ben ik misdienaar geworden in Schaesberg. Dat is pas een paar weken geleden. Veel dingen doen ze hier anders, dus ik moet weer nieuwe dingen leren. Maar dat vind ik niet erg. Iedereen is behulpzaam."

Verschillende taken

Als misdienaar heb je verschillende taken tijdens de mis, legt Dion uit. "Je moet bijvoorbeeld de bel luiden. Eén keer als iedereen moet knielen, en drie keer als de pastoor de hostie en de kelk met wijn zegent. Daarnaast brengen de misdienaars een schaal met doekje en water naar de pastoor voor de handenwassing. Een misdienaar draagt de schaal met doek, de ander schenkt het water erin. Ik mag ook de wierook klaarmaken. Dan moet ik een koeltje warm maken in de wierookbrander en er een paar keer mee zwaaien zodat deze klaar is voor gebruik in de mis. We moeten altijd ongeveer 15 minuten voor het begin van de mis aanwezig zijn. Dan kleden we ons om. We dragen altijd een

zwarte toog met witte superplie. Bij bijzondere gelegenheden hebben we ook wel eens een rode toog, die vind ik eigenlijk mooier."

Favoriete mis

Waarom heb je ervoor gekozen om misdienaar te worden? Dion antwoordt bedachtzaam: "Ik vind het fijn om met het geloof bezig te zijn. Ik vind het belangrijk dat mensen respectvol met elkaar omgaan en dat leer je hier. Zo wil ik mijn kinderen later ook opvoeden." Dion diende al vele missen, naast de gewone weekdiensten ook bijzondere vieringen zoals een huwelijksmis en begrafenis, maar ook 1^e Heilige Communie en Vormsel. "De bruiloften en vormsel vind ik het leukst, vooral het vormsel. Er zijn kinderen, iedereen is vrolijk en blij en de mis is altijd mooi."

Logeerhuis

Eens per maand moet Dion verstek laten gaan, dan verblijft hij in het logeerhuis Ravensbos. "Dan moet je je wel afmelden zodat de pastoor er rekening mee kan houden en iemand anders kan vragen. In het logeerhuis is het leuk. Als het mooi weer is, zijn we veel buiten. Dan maken we bijvoorbeeld een lange wandeling in het bos of spelen verstoppertje. Als het slecht weer is, zijn we binnen en doen we allerlei spelletjes. Ik kom hier vaak dezelfde kinderen tegen, dus we kennen elkaar best goed. Wat ik niet zo leuk vindt, is dat veel begeleiders, die we goed kennen, weg gaan. Binnenkort gaat er weer een, dat vind ik jammer."

"Ik vind het fijn met het geloof bezig te zijn"

Kort nieuws & agenda

Kijk voor actueel
nieuws op
www.radar.org

Theaterwerk in Uitvoering bij APG

Natuurlijk anders! in Ut Glaashoes

Nieuws

Theaterwerk in Uitvoering bij APG

Op donderdag 26 mei j.l. heeft Theaterwerk In Uitvoering van Radar een optreden verzorgt bij het APG in Heerlen met de straattheatervoorstelling De Bank. Een humoristische voorstelling waarin toevallige passanten verwickeld raken in komische situaties op en rondom een bank. De medewerkers van APG waren zeer lovend over het optreden van de 21 acteurs. Ger Leclair van APG: "Men vond het echt hartstikke leuk. De vreugde en het plezier bij de toneelspelers heeft duidelijk een vonk doen overslaan. Een groot compliment en een oprecht dank je wel."

Themacafé Onderling Sterk Parkstad

Onderling Sterk Parkstad is een groep mensen met een verstandelijke beperking die opkomt voor de belangen van mensen met een verstandelijke beperking. Onderling Sterk Parkstad organiseert elke donderdag van de maand van 19.00 uur tot 20.30 uur een themacafé waar thema's worden besproken die door de deelnemers van Onderling Sterk en het themacafé zijn aangedragen. Deze thema's betreffen zaken waar mensen met een verstandelijke beperking regelmatig tegenaan lopen, zoals wonen, vervoer, geldzaken, vrije tijd, verkiezingen, opkomen voor jezelf, etc. Adres: [Wieëtsjaf in Kerkrade, Markt 49 in Kerkrade](#).

Vriendenclub Hepple (18 tot 30 jaar)

Voor jonge thuiswonende cliënten van Radar biedt deze nieuwe club in de regio Parkstad een mogelijkheid om leeftijdsgenoten te leren kennen, leuke dingen te

doen en vrienden te maken (bijvoorbeeld een avondje stappen, theaterbezoek, naar de bioscoop, uit eten, wandelen, bowlen enzovoorts). De contributie bedraagt € 2,50 per maand en afhankelijk van de geplande activiteit wordt er een bijdrage in de kosten gevraagd.

Meer informatie: [Monique Hollanders van het club en buurthuiswerk, 06 - 11532217, e-mail \[m.hollanders@radar.org\]\(mailto:m.hollanders@radar.org\)](#)

IKEA Heerlen ondersteunt het project Ouder & Kind

2 jonge kinderen genieten van de speelkleden van IKEA.

Het project Ouder & Kind (zie ook artikel op pag 15) in Kerkrade, waar ouders met een verstandelijke beperking worden ondersteund bij het leren van opvoedvaardigheden, heeft geweldig leuke IKEA spulletjes cadeau gekregen voor het kindvriendelijk aankleden van de ontmoetingsruimte. Een werkgroep van IKEA Heerlen bracht maandag 30 mei j.l. een bezoek aan de locatie en maakte kennis met enkele moeders en hun jonge kinderen. IKEA Heerlen zegde toe waar mogelijk te willen helpen met de inrichting van de appartementen van bewoners die financieel weinig mogelijkheden hebben.

Nieuw hoofd voor Heuvelland

Sinds 6 juni j.l. is Anita Bastiaans in dienst als het nieuwe hoofd van activiteitencentra de Jeker, MTB, 't Glaashoes, Doe Gewoon en woonvorm Daalhof in Maastricht. Zij neemt de plaats in van Katja Urlings. Anita woont in Maastricht en heeft hiervoor gewerkt bij de Belastingdienst, MIK, Vodafone en de Montessorischool en heeft ruime ervaring in het leidinggeven.

Website www.meerdanliefde.nl

Op 14 juni ging de website www.meerdanliefde.nl in de lucht. Deze unieke site is speciaal gemaakt voor mensen met een verstandelijke beperking en bevat makkelijk toegankelijke informatie over het aangaan van sociale en seksuele contacten, hoe je jezelf weerbaarder kunt maken en de kinderwens. De site is een initiatief van de stichting ISISZ. De stichting vindt het belangrijk dat ook mensen met een beperking goede informatie krijgen over onderwerpen als vrienden maken, partners, seks en opkomen voor jezelf. Diverse fondsen en het Ministerie van VWS hebben de ontwikkeling en bouw van de website mogelijk gemaakt.

AGENDA

Expositie Kunstsdagen Wittem

Traditiegetrouw vindt ook dit jaar tijdens de Kunstsdagen Wittem (9 september t/m 2 oktober 2010) een bijzondere expositie plaats in de Kloosterbibliotheek en Kloostertuin van Klooster Wittem met kunst van mensen met een beperking uit Limburg. Van meer dan 15 instellingen zal er werk te zien zijn. Tekeningen, schilderijen, keramiek, gemengde techniek, pulp-art en textiel. Van Radar kan men werk bewonderen van cliënten van AC Ut Glaashoes. De expositie wordt op zaterdag 10 september om 14 uur geopend en is gratis toegankelijk.

Openingstijden expositie: ma t/m vrij van 14 - 17 uur en in het weekend van 12 - 17 uur.

Tijdens matineevoorstellingen is de expositie in de Kloosterbibliotheek niet toegankelijk. Adres: Klooster Wittem, Wittemer Allee 32 te Wittem. Actuele informatie is te vinden op: www.kunstsdagenwittem.nl

Expositie natuurlijk anders! in Ut Glaashoes

In galerie Ut Glaashoes loopt momenteel de expositie natuurlijk anders! Kunstenaar Martin Perée van atelier Ut Glaashoes laat zich inspireren door bekende schilderijen zoals Klimt en Gauguin. Deze schildert hij op eigen wijze na maar dan anders..... Hij bouwt zijn werk op vanuit het detail en werkt dan toe naar het grotere geheel en zo wordt de som meer dan de delen. Keramiste Lucie Berben gebruikt vormen

uit de natuur, emoties en gevoel als inspiratiebron. Wat ze ziet en voelt komt sterk naar voren in haar eigen herkenbaar ontwikkelde stijl. Haar bloemen en zaden vormen een rustig beeld door ritme en eenvoud van herhaling. Keramiste Kathja Smits maakt dieren van porselein. Ze lijken versteend, overvallen door het moment en door duizenden gaatjes extra kwetsbaar, toch ook natuurlijk.

De expositie is te bezichtigen tot en met 23 september. Openingstijden: ma t/m vr van 10.00 - 15.00 uur. Adres: Galerie Ut Glaashoes, Wilhelminasingel 67, 6221 BG Maastricht. www.utglaashoes.nl

Disco in d'n Hiemel Maastricht

Op zondagmiddag worden in Jongeren centrum d'n Hiemel in Maastricht geregeld discomiddagen georganiseerd. Tijdens deze middag kun je dansen, muziek luisteren en er treden altijd artiesten op. De discomiddag begint om 14.00 uur en duurt tot 17.00 uur. De entreprijs bedraagt € 1,50

Op de volgende zondagen ben je welkom: 18 september: Eric Ghelen 2 oktober: Look a Like Band en Surprisband van Muziekschool Kumulus 16 oktober: Jerome Gelissen Adres: d'n Hiemel, St. Bernardusstraat 24a, 6211 HL Maastricht Meer informatie: [Monique Hollanders tel. 06-1153 22 17 of \[m.hollanders@radar.org\]\(mailto:m.hollanders@radar.org\)](mailto:Monique.Hollanders@radar.org)

Resultaten enquête Echo

In de vorige editie van Echo zat een enquête bijgesloten waarin uw mening gevraagd werd over het blad. De redactieraad wil iedereen die de moeite heeft genomen om de enquête in te vullen, hartelijk bedanken! Natuurlijk willen wij u graag op de hoogte stellen van de resultaten.

De enquête is door 97 lezers ingevuld. Zij geven aan dat het blad prettig te lezen is en waarderen het blad gemiddeld met een 7,8. Een hele mooie score dus! Ook worden er een aantal verbeterpunten genoemd, waar de redactieraad mee aan de slag gaat. Er wordt bijvoorbeeld informatie gemist over de bezuinigingen en over de veranderingen binnen de organisatie van Radar. Een online versie van Echo komt er voorlopig niet, 76% geeft namelijk aan hier geen interesse in te hebben.

Winnaars 5 cadeaubonnen

Om onze dank te uiten aan de lezers die de enquête hebben ingevuld, zijn er 5 cadeaubonnen ter waarde van € 25 verloot. De volgende winnaars zijn inmiddels benaderd: *Dhr. Houben uit Schimmert, mevr. Stalmeier-van Brugge uit Hoensbroek, mevr. de Groot-Fu uit Zoetermeer, mevr. Janssen-Hendriks uit Meerssen, dhr. Beijers uit Maastricht.*

Wij wensen hen veel plezier toe bij besteding van de cadeaubon. Alle overige lezers die de enquête hebben ingevuld willen wij nogmaals hartelijk bedanken!

Redactieraad Echo

Enquête
Echo

Vrijwilligers in de schijnwerper

2011 is uitgeroepen tot het Europees jaar van het vrijwilligerswerk (EJV 2011) en dat wordt een podium waar het vrijwilligerswerk in de schijnwerpers wordt gezet. In Nederland zijn zo'n vijf miljoen vrijwilligers actief. Zij zetten zich in voor anderen en zijn van onschatbare waarde voor de samenleving. Ook binnen Radar zijn meer dan 300 vrijwilligers actief die een belangrijke bijdrage leveren aan het welzijn van onze cliënten.

De kracht van vrijwilligerswerk

Het EJV 2011 is een mooie kans om te laten zien wat er binnen Radar zoal gebeurt op het gebied van vrijwilligerswerk en wat er voor vrijwilligerswerk mogelijk is. Radar zal in 2011 een aantal activiteiten uitvoeren om de waarde van vrijwilligerswerk en vele prachtige voorbeelden van vrijwillige inzet extra in de schijnwerpers te zetten. Zo zijn de NL Doet! dagen afgelopen voorjaar in enkele voorzieningen van Radar dankzij vrijwillige inzet succesvol verlopen.

Verder heeft Radar onlangs een nieuwe website voor vrijwilligers gelanceerd (www.radar-actief.nl) om onder meer het vrijwilligerswerk beter te belichten en onze vrijwilligers sneller en efficiënter te kunnen informeren. De site biedt een breed scala aan onderwerpen. Denk bijvoorbeeld aan een evenementenkalender, een lijst met activiteiten waarvoor vrijwilligers zich kunnen inschrijven, een beschrijving van de voorzieningen, enthousiaste verhalen van vrijwilligers, een forum, oproepen, actuele ontwikkelingen in de organisatie en het vrijwilligershandboek. Ook staan dit jaar de oprichting van een vrijwilligersraad en een aantal themabijeenkomsten op de planning. Kortom, een jaar vol activiteiten.

Zinvol vrijwilligerswerk

Binnen Radar zijn er regelmatig verschillende vacatures voor zinvol en leuk vrijwilligerswerk. Zo kan de vrijwilliger in een activiteitencentrum diverse activiteiten begeleiden. Hier zijn mogelijkheden die aansluiten bij hobby's, zoals de theatergroep, de muziekgroep, maar ook textiele werkvormen, keramiek, keuken- of tuinactiviteiten. In onze woonvormen hebben cliënten vaak behoefte aan extra begeleiding bij het maken van uitstapjes. Ook kan de vrijwilliger extra ondersteuning bieden bij het creëren

van een huiselijke sfeer in de woonvorm, bijvoorbeeld samen koffie te drinken of een spelletje te doen. Bij de vrijetijdsbesteding zijn er ook vele mogelijkheden zoals het begeleiden van vakanties, dagtochten, clubs, cliëntenfeesten en andere evenementen.

Professioneel vrijwilligersbeleid

Radar vindt de inzet van vrijwilligers belangrijk en heeft een professioneel vrijwilligersbeleid ontwikkeld. Zo ontvangt elke vrijwilliger een getekend vrijwilligerscontract waarin de wederzijdse rechten en plichten staan vermeld. In dit contract zijn ook o.a. afspraken opgenomen over onkostenvergoeding en verzekering. De vrijwilligers worden begeleid door professionele medewerkers. Daarnaast organiseren we regelmatig themabijeenkomsten die aansluiten bij de ervaringen op de werkvloer.

Alle vrijwilligers ontvangen 3 x per jaar het personeelsblad *Inkijk* en hebben toegang tot de vrijwilligerswebsite www.radar-actief.nl

Belangstelling voor vrijwilligerswerk?

Bent u geïnteresseerd in vrijwilligerswerk, neem dan vrijblijvend contact op met ons vrijwilligersloket. Voor meer informatie of beschikbare vacatures kijk op onze website: www.radar-actief.nl en klik op Vacatures rechtsboven voor een overzicht van alle vacatures.

Contactadres:

Radar, Maasboulevard1, 6211 JW Maastricht tel. 045-350 73 50, e-mail vrijwilligersloket@radar.org

Contactpersonen

Jane Hardenberg, coördinator vrijwilligers, 06-52 52 10 18
Marjo Dautzenberg, medewerker vrijwilligers, 06-25 34 97 49

EJV 2011 heeft een aantal doelen gesteld waar Radar zich graag bij aansluit:

- Vieren en waarderen van de kracht van het vrijwilligerswerk.
- Het brede publiek laten zien welke soorten vrijwilligerswerk er zijn. De focus ligt hierbij op de diversiteit, er zijn vele vernieuwende, leuke en interessante manieren van vrijwilligerswerk.
- Een gunstig klimaat voor het vrijwilligerswerk behouden.

Tevredenheidsonderzoek

De zorg voor onze cliënten verbeteren

Wat is goede zorg? Hoe weten we of we het goed doen? Waar kunnen we verbeteren? Om deze vragen te kunnen beantwoorden, is het belangrijk te weten wat cliënten en hun vertegenwoordigers van onze zorg vinden. Hun mening biedt immers de beste aanknopingspunten om onze zorg verder te optimaliseren. De reden voor het jaarlijkse cliënt- en ouder/vertegenwoordiger-tevredenheidsonderzoek is daarmee direct duidelijk. Christan van Miert, divisie manager Expertise, Moniek Offermans, ontwikkelaar/trainer digitaal zorgplan en ECD en Nicole Pieters, medewerker Kwaliteit, over het hoe en waarom van deze onderzoeken.

Christan van Miert: "Het leveren van goede zorg is één van de pijlers van het strategisch beleid van Radar. En hoe kun je beter meten of de zorg die je levert de juiste is? Precies, door het de cliënten en hun vertegenwoordigers gewoon te vragen. Bij cliënten deden we dat al, voor ouders/vertegenwoordigers vindt een dergelijk onderzoek dit jaar voor het eerst plaats. Op basis van de uitkomsten van beide onderzoeken zetten we waar nodig verbeteringsacties in gang. De meting van dit jaar kun je zien als een 0-meting. We herhalen deze onderzoeken elk jaar om te kunnen zien of de verbeteracties het gewenste effect sorteren. Zo zetten we een constante verbetercyclus in gang. Deelname is anoniem en de verwerking van de vragenlijsten gebeurt door de Universiteit Maastricht. Zodra de uitkomsten van het onderzoek onder ouders/vertegenwoordigers bekend zijn, zullen we deze met teams en deelraden bespreken."

Meting tevredenheid ouders/vertegenwoordigers

Nicole: "Eind mei hebben alle ouders/vertegenwoordigers van onze volwassen cliënten die bij ons wonen en/of zorg ontvangen vanuit de dagbesteding de vragenlijst in de brievenbus gehad. In die vragenlijst komt een breed scala van onderwerpen aan bod, zoals de bejegening door de begeleiding, voeding, persoonlijke verzorging, het ondernemen van activiteiten, woonomgeving etc. Nadrukkelijk zijn ook die onderwerpen opgenomen waarvan ouders/vertegenwoordigers tijdens bijeenkomsten van de evaluatie van het zorgconcept in 2009 hebben aangegeven dat ze voor verbetering vatbaar zijn. Er is een aparte vragenlijst over wonen en een aparte lijst over dagbesteding verstuurd. De tevredenheidsmeting van de ouders van de kinderen die bij ons in zorg zijn, zal na de zomer plaatsvinden. Ouders/vertegenwoordigers van volwassen cliënten die ambulante zorg ontvangen, zijn niet meegenomen in het onderzoek."

Beeld per voorziening en Radar totaal

Nicole: "De ouders vullen een vragenlijst in per voorziening. Het kan dus zijn dat ouders/vertegenwoordigers gevraagd wordt meer dan één vragenlijst in te vullen. Dat is weliswaar iets meer werk, maar geeft ons niet alleen een duidelijk beeld van de mate van tevredenheid op het niveau van de eenheden, divisies en Radar totaal, maar ook op het niveau van de voorzieningen. En dus ook de mogelijkheid om op elk niveau verbeteringen in gang te zetten. De resultaten van de cliënttevredenheid gaan we straks ook op elk niveau analyseren. Voorwaarde voor het verkrijgen van resultaten per voorziening is natuurlijk wel dat voldoende ouders de vragenlijsten invullen en opsturen."

Meting cliënttevredenheid in een nieuw jasje

Het cliënttevredenheidsonderzoek bestaat al langer, maar is vanaf dit jaar in een iets ander jasje gestoken. Moniek: "Het belangrijkste verschil is dat het onderzoek aan de hand van het Kwaliteitskader is uitgebreid en dat dus naar meer aspecten wordt gekeken. De meting van de cliënttevredenheid is bovendien gekoppeld aan de jaarlijkse evaluatie van het zorgplan. Een ander verschil is dat ook hier voortaan de resultaten per voorziening worden vastgelegd, om heel gericht verbeteracties te kunnen inzetten. Het onderzoek vindt - net zoals eerdere jaren - plaats in een persoonlijk gesprek tussen de cliënt en de medewerker C met zorgplantaken of de persoonlijk begeleider. Ook in dit onderzoek komen onderwerpen aan bod zoals voeding, het ondernemen van activiteiten, begeleiding, informatie, nakomen van afspraken en persoonlijke verzorging. Voor cliënten die bij ons wonen, zijn vragen over de woonlocatie toegevoegd. Er is dus een aparte vragenlijst voor wonen en dagbesteding. De eerste gesprekken met cliënten hebben medio juni plaatsgevonden."

Koppeling

"Omdat de evaluatiegesprekken met de cliënten verspreid over het jaar plaatsvinden, hebben we pas volgend jaar rond deze tijd alle gesprekken gevoerd en een volledig beeld van de cliënttevredenheid," stelt Moniek vast. "Dat is ook het moment om de cliënttevredenheid te koppelen aan de tevredenheid van ouders/vertegenwoordigers. Ook hier kunnen weer verbeteracties uit voortvloeien." Christan: "De resultaten van beide onderzoeken rapporteren we in het zogenaamde 'decisionsysteem'. Dit systeem geeft straks een helder inzicht in wat goed gaat en wat beter moet. Op deze manier is dat een goed sturingsinstrument voor leidinggevend. We hopen op deze manier, met de hulp van cliënten en hun ouders/vertegenwoordigers, de zorg die Radar biedt op een steeds hoger plan te brengen."

Moeder - Zoon

In deze reeks vertellen ouders/vertegenwoordigers of familieleden over hun familielid en relatie met Radar. In dit nummer cliënt Hella van Dijk die met haar zoontje Delano deelneemt aan het project Ouder & Kind in Kerkrade.

Hella van Dijk is 28 jaar. Ze heeft twee kinderen, Mike van 6 en Delano van anderhalf. Mike woont niet bij Hella, met Delano woont ze sinds kort in het project Ouder-Kind in Kerkrade, samen met andere jonge of aanstaande ouders. Hella is een alleenstaande moeder, met de vader van Delano is een bezoekenregeling getroffen. Delano werd geboren op 16 augustus 2009, Hella woonde destijds tijdelijk in het opvanghuis van Xonar.

“Zijn geboorte was een hele toestand,” lacht Hella. “Het ging allemaal zo snel dat ik ben bevallen op het kantoor van Xonar. De verloskundige was er maar net op tijd bij. Na Xonar heb ik samen met mijn zoontje in woonvorm Elbereveld gewoond. Hier kreeg ik wel begeleiding, maar dat was eigenlijk iets te weinig en niet specifiek gericht op de opvoeding en goede hechting met mijn kind. Er was een aantal dingen waar ik meer hulp bij nodig had. Ondanks dat het me wel beviel in mijn appartement ben ik daarom toch hier naar toe verhuist. Tot nu toe heb ik daar geen spijt van. Het bevalt me goed. Ik word hier goed geholpen bij de opvoeding van mijn zoontje.”

“Elke ochtend wordt Delano opgehaald en naar het medisch kinderdagverblijf gebracht. Hij loopt iets achter in zijn ontwikkeling maar dat gaat inmiddels stukken beter. 's Ochtends rond half elf kom ik altijd in de gemeenschappelijke ruimte koffiedrinken. Dat is gezellig en dan praat ik even bij met de begeleiding. Als Delano 's middags wordt thuisgebracht, probeer ik 'm eerst even te laten slapen. Als het een beetje meezit kan ik zelf ook een dutje doen, maar helaas heeft hij daar niet altijd zin in. Ik probeer altijd eventjes met 'm naar buiten te gaan, een eindje wandelen of boodschappen doen. Ik kook zelf en moet ook mijn appartement schoon houden. 's Avonds om half zes ga ik weer naar de gemeenschappelijke ruimte. Daar drinken we dan met een paar mensen samen koffie. Dan neem ik Delano mee en dan zijn er ook andere kinderen. We wonen hier allemaal net en hebben nog niet heel veel onderling contact. Wel onderneemt de leiding soms dingen, dan gaan we samen wandelen of naar de speeltuin.”

“Het appartement is mooi, met twee slaapkamers, een woonkamer met keukenblok én balkon en een badkamer. Het fijne aan het wonen hier, is dat je, als het nodig is, altijd kunt terugvallen op de begeleiding. Je kunt over van alles vragen stellen. Binnenkort starten we in groepjes met trainingen over bijvoorbeeld gezonde voeding, goed slapen, hoe we leuke dingen met onze kindjes kunnen ondernemen. Van alles eigenlijk. Je krijgt ook individuele begeleiding. De meeste hulp heb ik nodig bij het naar bed brengen van Delano. Hij gaat moeilijk slapen en wil niet in zijn eigen bedje. Als hij eenmaal in bed ligt, wordt hij vaak wakker. Ik leer hier om daar

beter mee om te gaan, om door te zetten en niet te snel op te geven.” Hella werkt momenteel niet, maar wil dat over een tijdje wel weer gaan doen. “Ik heb al van alles gedaan. Ik heb bij de Licom gewerkt, bij het Kruidvat, Albert Heijn en Jumbo en in het bejaardentehuis in Landgraaf. Eigenlijk ben ik grotendeels afgekeurd, maar ik zou best nog wel weer in het bejaardentehuis willen werken, dat vond ik leuk. Maar voorlopig houd ik me vooral bezig met de opvoeding van mijn zoontje.”

Inge Hermans blikt terug op 40 jaar Radar

Inge Hermans werkte op 1 februari 2011 precies veertig jaar bij Radar. Voor Echo kijkt zij terug op deze lange periode waarin veel veranderde. Eén ding veranderde niet, het plezier waarmee Inge gedurende vier decennia naar haar werk kwam!

"In januari 1971 solliciteerde ik op de functie van groepsleidster bij kinderdagcentrum de Grummelkes. Het sollicitatiegesprek vond plaats in de Alexander Battalaan en het hele bestuur zat rond de tafel. Tijdens dit gesprek werd mij gevraagd of ik niet een gezinsvervangend tehuis wilde proberen vanwege het personeels tekort waarmee Stichting Jan Baptist te kampen had. Dat wilde ik wel proberen. Ik ben op 1 februari gestart in het Anker. Het is natuurlijk heel anders, werken met volwassenen of kinderen. Het was dan ook even afwachten hoe het zou bevallen, maar ik vond het geweldig. Ik wilde graag blijven. Het was hard en lang werken. We werkten met twee begeleiders, 24 uur aan een stuk waarbij we elkaar voortdurend aflosten. Diensten van vrijdagmiddag 12.00 uur tot maandagmiddag 12.00 uur. We moesten alles zelf doen, van gordijnen wassen tot koken. Er was overigens wel een kok, maar die had om de veertien dagen vrij. Alles was veel kleinschaliger dan nu. Als het nodig was en mijn collega of ik eens een dagje vrij wilden, kwamen vrijwilligers en soms zelfs onze directeur vervangen. Dit tot grote vreugde van zijn kinderen, die vonden dat leuk en wilden wel ieder weekend komen. Dat hoorden de kinderen van de maatschappelijk werker en die hadden ook wel oren naar een weekend op 't Anker. Zo hadden we er

buiten onze eigen cliënten (toen nog pupillen genoemd) nog eens drie kinderen bij. Dit kon natuurlijk niet ieder weekend! Ik heb ongeveer 3 jaar in het Anker gewerkt.

Nadat ik getrouwd was, vond ik het onregelmatig werken niet meer zo prettig. Ik ben toen begonnen als groepsleidster in AC de Schakel waar ik zeven jaren met veel plezier heb gewerkt. Ik raakte in verwachting en als ouderwetse moeder wilde ik thuis blijven voor mijn kind. Dat liep echter heel anders. Mijn zoon was net geboren of ik kreeg al een telefoontje van de directeur. Of ik kon invallen in woonvorm Planetenhof? Hier moest ik wel even over nadenken, ik had geen idee waar ik met mijn zoon naar toe moest. Volgens de directeur was dat echter geen probleem. Ik mocht mijn zoon gewoon meenemen! Er stond een bedje en box en hij werd altijd meegesleept. De cliënten vonden dat maar wat leuk en mijn zoon ook! Toen mijn zoon eenmaal begon te kruipen, werd het wel wat lastiger. Hij zat overal aan, ook aan de medicijnen die in die tijd open en bloot in een eierdopje in de kast stonden. Ik besloot dus opnieuw om te stoppen met werken.

Maar weer niet voor lang. Ik werd gevraagd in te vallen op Daalhof. Mijn dochter is hier praktisch geboren. Voor mijn kinderen had ik opvang geregeld, behalve in het weekend, dan wilden ze maar wat graag meekomen. Dat vonden ze prachtig. Soms zag ik ze mijn hele dienst niet. Ze gingen met onze bewoners mee en werden op tijd weer afgeleverd als mijn dienst was afgelopen! Ik kreeg weer een vaste aanstelling toen mijn kinderen tien en acht jaar oud waren. Ik bleef op Daalhof werken en maakte de hele beweging van pupillen naar bewoners en vervolgens naar cliënten mee. Het werken is in de loop der jaren behoorlijk veranderd, alles is veel zakelijker geworden. Is het beter of slechter? Dat kan ik niet zeggen. Eén ding weet ik echter wel, ik zou deze tijd voor geen goud gemist willen hebben. Ik moet nu nog een jaar werken en dan zit 't erop. In mijn werkplezier is de afgelopen jaren niets veranderd, ik kom nog altijd met plezier. Ik zou zelfs nog wel willen doorwerken, maar dat mag niet.

De toekomst ligt straks na ruim 40 jaar open. Misschien wordt het tijd om op een andere manier te gaan genieten en te profiteren van mijn vrije tijd. Ik zal me niet vervelen, want ik heb veel hobby's.

Zorginnovatie in de AC's

Inspelen op veranderende vraag en wetgeving

In de dagbesteding staan de komende jaren behoorlijk wat veranderingen op stapel. Vernieuwing is nodig om aan de veranderde vraag van de doelgroepen te voldoen. Maar ook wijzigingen in de wetgeving dwingen om kritisch naar ons aanbod te kijken. Niet voor niets werd begin dit jaar de projectgroep 'Zorginnovatie AC' opgericht. Op 10 en 11 april organiseerde deze projectgroep twee studiemiddagen voor alle medewerkers in de dagbesteding.

Maria Wetzels is als projectmanager voorzitter van de projectgroep. Zij licht de achtergronden nog eens toe. "Het project is ingegeven door het feit dat het dagbestedingaanbod in onze activiteitencentra (AC) al een aantal jaren niet is geëvalueerd en dus ook niet aangepast aan veranderde behoeften. Het aanbod is daardoor gedateerd. Daarbovenop komt dat de aangekondigde bezuinigingen op de AWBZ ons dwingen tot doelmatiger en concurrerend werken. Dagbesteding wordt vanaf 2014 immers ondergebracht bij de gemeenten die daarvoor minder middelen tot hun beschikking hebben. Dat dit zal uitmonden in scherpe prijsonderhandelingen moge duidelijk zijn. Er zal bovendien meer gevraagd worden van maatschappelijke participatie, bestaande zorg in de buurt, vrijwilligers en mantelzorgers. Om in de race te blijven zullen we ons aanbod goed moeten laten aansluiten bij wat de markt vraagt."

Zinvol bezig zijn

"In de nieuwe richting die Radar is ingeslagen staat ondermeer dat we nadrukkelijker willen meedoen in de buitenwereld, dat we ons marktaandeel willen verstevigen en dat we pro-actief moeten inspelen op regelgeving en ontwikkelingen in de markt. In dat licht past ook de vernieuwing die we zoeken in de dagbesteding. We willen meer dan ooit maatschappelijk ondernemer worden en samen met ketenpartners dagbesteding ontwikkelen. Dat is overigens ook een wens van jongeren die dagbesteding afnemen. Deze jonge mensen willen midden in de maatschappij staan en zinvol bezig zijn. Ze willen stoer 'werk'. De traditionele dagbesteding spreekt hen om die reden niet meer aan. Dat betekent dus dat we actief naar buiten moeten treden, bedrijven en maatschappelijke instellingen moeten benaderen om onze cliënten, begeleid door Radar, nuttige dagbesteding te kunnen bieden.

Maar ook ouderen hebben behoefte aan een andere invulling van hun dag. Ze willen bijvoorbeeld flexibeler zijn en minder afhankelijk zijn van vervoer. Ze hebben behoefte aan rust en regelmaat. Mogelijkheden liggen hier wellicht in het weghalen van de schotten tussen dagbesteding en woonvormen, door dagbesteding op locatie. In de woonvorm is vaak te weinig tijd om activiteiten met cliënten op te pakken. Als je bepaalde activiteiten als dagbesteding organiseert, snijdt het mes aan twee kanten. Denk bijvoorbeeld aan een activiteit koken, waarbij de maaltijd tussen de middag wordt bereid en 's avonds in de woonvorm wordt gegeten, of een activiteit voetverzorging zodat de begeleider niet meer met de cliënt naar de pedicure hoeft. Zo zijn er natuurlijk veel zaken op een andere manier te organiseren. Uitgangspunt blijft natuurlijk wel dat de cliënt voldoende afwisseling en stimulans krijgt."

Aan de slag!

"Er staat ons dus het een en ander te wachten," vervolgt Maria. "We moeten echt aan de slag om ons aanbod te vernieuwen en klaar te zijn voor de veranderingen die op ons af komen. We hebben haast, maar willen natuurlijk wel zorgvuldig te werk gaan. Niet alles tegelijk doen, maar een aantal potentieel goede ideeën uitwerken en uitproberen in pilots. In maart 2011 zijn de eerste werkgroepen aan de slag gegaan. Twee richten zich op maatschappelijke dagbesteding voor jongeren en twee zijn gericht op ouderen. Daarnaast is overleg over samenwerking met de Kringloopwinkel Zuid, worden de mogelijkheden van een leerwerktraject onderzocht evenals een pilot 'meer bewegen voor ouderen'. De pilots worden nu voorbereid en gaan naar verwachting in oktober 2011 van start en zullen volgend voorjaar worden geëvalueerd."

Kleiner wonen

Wilt u reageren op de column, stuur dan een mail naar: f.wilms@radar.org

foto: Philip Driessen

'Ik ben zo blij, dat ik hier nu woon...'. Mijn moeder heeft de tranen in de ogen staan. Drie maanden geleden is mijn vader overleden. Ze is nu alleen. Te midden van alle verdriet om het verlies voelt ze ook opluchting. Ze vindt het heel fijn, dat ze niet meer in het huis woont, waar ze meer dan 50 jaar geleefd heeft. Een half jaar geleden zijn ze samen verhuisd naar een aanleunwoning. 'Ik vind het hier veel veiliger. Alles is ook veel overzichtelijker. Hier voel ik me helemaal thuis,' zo maakt ze me duidelijk.

Ik moet er aan denken nu de redactie me gevraagd heeft om te schrijven over onze nieuwe plannen met onze centrale kantoren. Ook wij gaan kleiner wonen. We willen weg uit onze bestaande panden. De aanleiding is heel eenvoudig. Het kantoor in Maastricht ligt op een toplocatie. Maar zo'n A-locatie betaal je. En dat is allemaal geld, dat we beter kunnen inzetten in de directe zorg voor cliënten. Maar, niet alleen het financiële aspect telt. Het kantoor voldoet niet aan de koers die we hebben uitgezet. We willen ons werk in nabijheid en met maatwerk organiseren. Dus willen we zo veel als mogelijk de ondersteunende functies dicht bij cliënten en medewerkers organiseren. Ons centrale gebouw kan dus kleiner. Het huurcontract in Maastricht loopt in de loop van volgend jaar af; dat van kantoor Heerlen enkele jaren later. Inmiddels is een zoekopdracht uitgezet naar een nieuwe locatie. Het liefst zouden we het kantoor stationeren midden in ons werkgebied. Ergens tussen Heerlen en Maastricht, zodanig dat het makkelijk te bereizen is en de huidige parkeerproblemen tot het verleden behoren. Ook over de inrichting hebben we al een duidelijk

beeld. We willen, dat het kantoor aansluit op wat nodig is. Mijn kamer bijvoorbeeld staat altijd voor de helft leeg, zelfs als ik er ben. Of ik zit aan de vergadertafel, of ik zit achter mijn computer. Daar willen we vanaf door te kiezen voor flexibele computerplekken en ontmoetingsruimtes voor gesprekken. Dat betekent, dat we minder werkplekken nodig hebben. Tegelijkertijd gaan we de ruimtes, waar vergaderingen en scholingen gehouden worden veel beter benutten.

Ik realiseer me, dat deze overgang nog de nodige voeten in de aarde zal hebben. Bij mijn moeder is het ook niet over een nacht ijs gegaan. Een verhuizing brengt altijd het nodige gedoe met zich mee. Onze bestaande routines worden verstoord. We maken een stap in het onbekende. Tegelijkertijd is het een ideaal moment om nieuwe plannen te smeden. Met de voorbereidingen zijn we gestart. En als ik aan mijn moeder denk, heb ik ook een eindplaatje in beeld. Want, zou het niet mooi zijn, als we over een kleine twee jaar in ons nieuwe onderkomen tegen elkaar zeggen: "wat ben ik blij, dat ik hier nu woon...?"

Frans Wilms, bestuurder

Werk in uitvoering

Om beter aan te sluiten bij de wensen van cliënten en hedendaagse eisen is Radar druk bezig bestaande huisvesting te verbeteren en een aantal nieuwbouwlocaties te realiseren. Een greep uit de belangrijkste projecten:

Wonen Maastricht Heuvelland 't Anker, Valkenburg

Radar renoveert 16 bestaande eenheden en breidt de woonvorm aan Broekhem 20 uit met 6 eenheden groepswonen en individueel geclusterd wonen. De bewoners van 't Anker zijn tijdelijk ondergebracht in een voormalig hotel aan de Tolhuisstraat in Schin op Geul. Geplande oplevering is einde 2012.

Wilhelminasingel, Maastricht

De bestemming van deze locatie wijzigt van Begeleid Zelfstandig Wonen naar een woonvorm. De overgang vindt fasegewijs plaats. Aanleiding voor deze verandering is dat de behoefte aan verblijf toeneemt. De Wilhelminasingel biedt ruimte aan 11 cliënten.

Heugemerstraat, Heugem - Maastricht

Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan het voorlopig ontwerp van dit pand waar 22 wooneenheden groepswonen zullen worden gerealiseerd. De bouwvergunning is aangevraagd, de geplande opleverdatum is begin 2013. De bouw vindt plaats in samenwerking met woningbouwvereniging Maasvallei. De woonvorm is de nieuwe locatie voor cliënten die nu nog wonen aan de Schoolstraat en Julianastraat in Borgharen.

Zonnehof, Amby - Maastricht

Voor deze woonvorm, bestemd voor wonen en dagbesteding van 24 autistische cliënten, is een apart programma van eisen opgesteld, dat onder meer voorziet in het realiseren van een prikkelarme omgeving. Door wonen en dagbesteding te combineren op één locatie, is bijvoorbeeld geen vervoer nodig waardoor de cliënten meer rust hebben. Hier komen cliënten die nu nog verspreid over andere locaties wonen en werken. Dit is een van de eerste woonvormen waar Radar concreet uitvoering geeft aan het doelgroepenbeleid. Radar voert dit project, dat nog in een prille fase verkeert, uit met woningbouwvereniging Maasvallei. Er is nog geen einddatum bekend.

Caberg, Maastricht

Ook dit project is een samenwerking tussen Maasvallei en Radar. Dit project, dat eveneens nog in een pril stadium is, behelst een onderzoek naar de mogelijkheden van een woonvorm voor senioren die verzorging en verpleging nodig hebben.

Dagbesteding Maastricht Heuvelland Bemelergrubbe, Maastricht

De Bemelergrubbe wordt op dit moment verbouwd ten behoeve van de samenwerking met tytilyschool de Maasgouw. Het gebouw krijgt volledig aangepaste voorzieningen en wordt rolstoeltoegankelijk gemaakt. De verwachte opleverdatum is augustus 2011.

Wonen Parkstad

Grasbroekerweg, Heerlen

Aan de Grasbroekerweg in Heerlen wordt een woonvorm voor 20 cliënten gebouwd. Het betreft vervangende woonruimte voor cliënten van woonvorm De Baan. Momenteel leggen we de laatste hand aan het voorlopig ontwerp, waarna de vergunning kan worden aangevraagd. Dit project is een samenwerking met woningbouwvereniging Wonen Limburg. De verwachte oplevering is begin 2013. Voor woonvorm De Baan wordt te zijner tijd een nieuwe bestemming gezocht.

Willem II laan, Landgraaf

Ter vervanging van woonvormen Kleikoeleweg en Hoofdstraat in Landgraaf, kunnen hier vanaf medio 2013, 33 ouderen die verpleging en verzorging nodig hebben terecht. Ook dit project is een samenwerking met Wonen Limburg. Het project bevindt zich momenteel in de aanbestedingsfase.

Markt, Landgraaf

Samen met woningbouwvereniging Hestia, realiseert Radar 26 wooneenheden voor individueel geclusterd wonen aan de Markt in Landgraaf. De oplevering van dit project staat gepland voor het vierde kwartaal van 2012. Deze locatie is deels uitbreiding en deels vervanging voor cliënten die nu nog wonen aan de Pastoor Schatterstraat en Dorpstraat in Landgraaf.

Maria Goretistraat, Kerkrade

Samen met woningstichting Land van Rode realiseert Radar hier 18 wooneenheden voor groepswonen. Voor dit project wordt een innovatief aanbestedingstraject gevolgd, waarbij buiten prijs ook kwaliteitscriteria

meewegen als: in het verleden behaalde resultaten, begeleiding van het project, voorgestelde optimalisaties etc.

Meezenbroek, Heerlen

De 20 eenheden groepswonen aan de Meezenbroek worden volledig gerenoveerd. De cliënten zijn tijdelijk ondergebracht aan de Mgr. Van Gilsstraat in Heerlen. De verbouw start direct na de zomervakantie.

Bexhoes, Brunssum

Het Bexhoes voldoet niet meer aan de huidige eisen. Er is bovendien sprake van veel achterstallig onderhoud. Radar zet in op nieuwbouw, maar dit project is nog in een zeer prille fase.

Tacitusstraat, Heerlen

Deze woonvorm wordt grondig onderhanden genomen. Zo wordt een nieuwe en grotere centrale gemeenschappelijke ruimte gemaakt. Het streven van Radar is om de eerste drie woonlagen van deze flat in zijn geheel voor Radar te gebruiken. Het gaat in totaal om zo'n 20 wooneenheden.

Naast nieuw- en verbouw stoot Radar ook een aantal locaties af. Het betreft de Stationsstraat en Ruitersstraat in Landgraaf en het Limburgiaplantsoen in Brunssum. De locaties zijn te kleinschalig en bieden te weinig mogelijkheden voor de cliënten.

Voor meer informatie over de huisvestingsprojecten kunt u contact opnemen met Sef Braun, manager vastgoed Radar tel. 043-350 73 50.

Groepswonen: Bewoners hebben een eigen zit-/slaapkamer en delen de woonkamer, keuken en sanitair met andere bewoners. Kenmerkend voor het groepswonen is de gezelligheid en sfeer. Er is altijd begeleiding aanwezig

Geclusterd wonen: bewoners hebben een eigen huiskamer, slaapgelegenheid, keuken en badkamer. Er is beschutting en bescherming van medebewoners en de cliënt kan altijd een beroep doen op begeleiding. **Individueel wonen:** cliënten wonen zo zelfstandig mogelijk en worden ondersteunt daar waar nodig. In een nabijgelegen steunpunt is begeleiding aanwezig waar een beroep op gedaan kan worden.

Servicepagina

Clëntenvertrouwenspersoon

Lucienne van Kruchten
T 06-506 442 09

Klachtencommissie

Mevr. drs. E.J.C.M Duynstee,
ambtelijk secretaris
p/a Maasboulevard 1
6211 JW Maastricht
T 06-461 542 33

Clëntloket

Het cliëntloket van Radar is geopend van maandag tot en met donderdag van 9.00 uur tot 17.00 uur en op vrijdag van 9.00 uur tot 14.00 uur.

U kunt uw vragen ook altijd via e-mail stellen: clientloket@radar.org

Het cliëntloket is gevestigd aan Maasboulevard 1 in Maastricht.
T 043-350 73 50

Colofon

Echo is het informatieblad van Radar, dienstverlening aan mensen met een beperking. Dit blad verschijnt 4 maal per jaar en is geschreven voor ouders/vertegenwoordigers en externe relaties van Radar.

Redactie

Jessica Engelen (divisiemanager Kids en Thuis)
Frans Reintjens (projectmanager en hoofd)
Deborah Heuts (stafmedewerker PR en communicatie) en
Ira Leenders (medewerker communicatie)
Wies Janssen (senior beleidsmedewerker)

Ontwikkeling en productie

Mach3-Communicatie Gronsveld
Ontwerpbureau B2B Maastricht

Fotografie

René Houben, Oirsbeek
(m.u.v. de pagina nieuws en agenda)

Redactieadres

Radar, Ira Leenders
Maasboulevard 1
6211 JW Maastricht
T 043-350 73 50, F 043-350 73 52
E redactie.echo@radar.org

© Radar

Alle rechten zijn voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. De redactieraad houdt zich het recht voor ter publicatie aangeboden stukken te weigeren of aan te passen. Alle namen en gegevens van mensen die een bijdrage leveren zijn bekend bij de redactie. ISSN:1571-9324

ondersteunt mensen met een beperking

Radar kantoor Maastricht

Maasboulevard 1 | 6211 JW Maastricht
043-350 73 50 | clientloket@radar.org | www.radar.org

